

hjemme, nemlig Frederikshavnskreften, dette, at der, saa vidt jeg ved, for Djebliffet der ligger omtrent 30 Fartøjer, som ere bestemte til at gaa ud paa Fisteri nu i Marts Maaned, men samtidig er Forholdet sændvidere dette, som jeg antydede under første Behandling, at de af de vedkommende Mænd, der forstaa Navigation, forstaa ikke Fisteri, medens de, der ere dygtige i Fisteri, ikke have lagt sig efter Navigation. Dette ligger ganske simpelt deri, at de af den paagældende Egn's unge Menneſter, som bestemme sig til ikke at gaa til den egentlige Søfart, men til at blive hjemme og drive Fisteri, ikke have haft nogen som helst Anledning til at lægge sig efter Navigation og tage de vedkommende Eksamen, og de gaa derfor hen og blive nogenlunde ældre Folk uden at have haft nogen som helst Udgang til at føre Skibe i længere Fart. Nu er tillige, som nævnt, Forholdet det, at de andre, som have lagt sig efter Navigation og have deltaget i den almindelige Skibsfart, ikke ere særlig inde i Fisteri. Det viser sig derfor nu, at det er nødvendigt for dem, der eje og udruste disse Fartøjer, ifølge den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser, at antage paa en Maade to Førere af saadanne Fartøjer, nemlig en Navigator og en, som forestaar Fisteriet. Dette er selvfølgelig en Byrde for disse Fartøjssejere, som man maa søge at befri dem for, og det endnu mere, da den er saa stor, at de økonomisk ikke godt kunne bære den. Jeg tror derfor heller ikke, at der noget Steds er Uenighed om, at man bør etablere en saadan Fisteſtippereksamen, idet man paa den anden Side jo er fuldstændig villig til at indrømme, at det ikke gaar an at give Folk, der ere aldeles ukyndige i Navigation, Ret til at føre Skibe paa disse Ture, som gaa indtil de yderste Dele af Nordſøen, helt op til Island. Ganske vist have vore Forfædre sejlet baade til Island og Grønland, ja, man siger endogſaa, at de have sejlet til Amerika, uden at have lært Navigation, men det vil man jo i Nutiden ikke gaa ind paa at finde sig i, og det med fuld Høje. Men paa den anden Side maa man indrømme, at der er Grund til at moderere Fordringerne for teoretiske Kundſkabers Vedkommende lidt for disse Mænd, og jeg ved — jeg begaar vel ikke nogen Indiskretion ved at omtale det — at der har været forhandlet med den ærede Minister om en særlig Fisteſtippereksamen og om, hvilke Fordringer der i saa Tilfælde ſtulde kunne stilles ved den. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at bede den højtærede Minister om baade at støtte dette Forslag eller den Henstilling, som er kommen fra Udvalget, om at etablere

en særlig Fisteſtippereksamen og om ikke at gøre denne vanskeligere, end det netop behøves. Jeg har set — jeg siger igen, at jeg tror ikke, jeg begaar nogen Indiskretion ved at sige det — et Udkast til, hvad man mener ſtulde fordres ved en saadan Eksamen. Det er rimeligvis nødvendigt at fordre det, der er optaget deri, men man maa jo paa den anden Side sige, at saadanne Eksamensfordringer kunne i et Lovforslag ikke opstilles anderledes, end at det ſtaar i de vedkommende Eksaminators og Bestyrelſers Myndighed at ſkærpe eller lempe sig en lille Smule efter de Folks Evner og Kundſkaber, de ſtulde eksaminere. Jeg stoler paa, at den højtærede Minister vil gøre ſit til, at man ikke lægger disse Folk større Hindringer i Vejen, end det er absolut nødvendigt, og at man ikke ſtiller større Fordringer til dem, end Henſynet til Skibets og Mandſkabets Sikkerhed nødvendiggør. At dette Henſyn maa tilfredsſtilles, for at Folk kunne ſaa Lov at føre disse større Fisterifartøjer i den udvidede Fart, er nødvendigt, det indrømmer jeg, men jeg beder den højtærede Minister ved den endelige Redaktion af Forslaget at være ſaa lempelig ſom mulig lige over for disse Folk og ikke ſtille Fordringerne et eneste Trin højere, end det paa nogen Maade er nødvendigt for at tilvejebringe den nødvendige Sikkerhed for Skib og Besætning.

C. Hage: Jeg har ſom Mindretal tilladt mig at indſætte en lille Særudtaleſe i Betænkningen, om hvilken jeg her vil tilføje et Par Ord. Jeg har været noget betænkkelig ved den Tilbøjelighed, der har viſt sig i Udvalget til at gøre Navigationsſkolen til en Skole, hvor der meddeles ikke blot en rent faglig Uddannelse, men ogſaa en mere vidtgaende, en Slags almen Dannelse. Jeg kan ikke ſe bort fra, at det her drejer ſig om en rent faglig Underviſning, at det drejer ſig om at give Eleverne det Maal af teoretiske Kundſkaber, ſom ere nødvendige til Støtte for deres praktiſke Virksomhed. Det er fornuftigt, at der ſtilles Fordring om, at i de Livsſtillinger, der er Tale om, maa vedkommende gennem en Eksamen have godtgjort, at de ere i Befiddelse af de Kundſkaber, ſom ere fornødne for paa tilfredsſtillende Maade at kunne fylde deres Plads. Dette er rimeligt, fordi de paagældende have Anſvaret for andres Liv; derfor kan der her med Rette ſtilles Fordringer, ſom ellers ikke ſtilles til Udøverne af anden borgerlig Næring. Men ud over dette Maal forekommer det mig ikke at være henſigtsmæssigt at ſtille yderligere Krav. Jeg frygter for, at man ved at ſtille for ſtore Fordringer meget let vil komme til